

Tohter Jenneri rõem olli otsata. Tema tänas Jumalat, kes sefuggust enne tema läbbi inimestele lastnud ilmuda. Sa tdeste, se assi olli wägga suur, mis Jenner warjo- rõuge-pañemisega maa-ilmale kassuks saatis.

Tohter Jenner kuulutas niüid sedda asja kirja läbbi wälja. Edüm tungis kui wälk iggale poole laiale ja rahwas panni uut asja wägga imeks. — Kui siis Jenner oma pejjale ja mitme muu lapselē lehma rõugeid olli pannud, siis tullid kaugeist ja lähē- mait tohtrid koku, sedda warjo-rõuge pañemise kombet Jenneri käest õpima. Smad kogusid ulgakesti oma lastega senna ja Jenner piddi iggapaw omikust õhtuni rõugeid pañema. Siin kandis üks waene talonaine oma lapselēst rüppes eht lēe warre peal, seal tōi rikas krahw oma poega uhke tõlla sees. Jenner pañi — wahet teggemata — rikale ja lehwale rõugeid: kõigile suurt õnne ossaks soowides. Kõik Inglis-maa tõllas Jenneri kiitusest, üle Europa, Asia ja Amerika maa tungis ue warjo-rõuge sõnum. — Agga leiti siin ja seal ka rumalaid inimesi, kes sedda asja kuuldes päd wangutasid ja Jenneri rõuge pañemist laitsid. Betti endine perremees Zoon leiti ka wastotõrkujade seltsis; tema ei lastnud oma tütrekesele rõugeid panna, waid ütles: „Se assi näitab m. ho arwates nõnda, kui tahaks nõdder inimene Jumala seaduse ja tarkuse wasto tõrkuda. Ets se elle nisamāsfuggune Jumala katsumine, kui tühi pilse warda teggemne, et Jumala wälk oneid ei pekās rikuma. Agga teie, ma-ilmā targad! uñustate

ära, et Jumal isse meile wälk ja rõuge-tõbbe saadab!“ — Agga tohter Jenner kostis: „Kui siin enne wihma kuuwa loogu ruttad ülles wõtma, et loog mär- jaks ei saa, eht kui siin oma keha riete läbbi kord päikise pallawa, kord talwise külma wasto pñad katta, eht oma abjo kiitad, et külmi sind ei purresta: eht siin siis ka ei ehti Jumala seadust wastu, sest Jumal isse saadab wihma, pallawat ja külma.“ — Zoon ei mõistnud selle peale middagi wastada.

Inglis-maa kuñinga käest tulli üks kirri, mis tohter Jenneri Londoni kutius, kuñingliko noore wür- stidele ja würstipreilidele rõugeid pañema. Jenner wõt- tis Betti kaasa ja tõttas teie. Kui neimad Londoni jõudnud läks Jenner teisel omikul Bettiga seltsis kuñing- lico lossi peale. Inglis-maa kuñingas, Georg III, wõttis tohter Jenneri lahkest wasto ja lastis kōik oma sagguwõhiale lehma-rõuged panna. Ka weike Betti wasto näitas kuñingas eñast elde, ja andis lubba lap- sele iggapaw tohtri herraga seltsis kuñingliko kotta tulla. Ühel päwal rääkis Jenner kuñingale, mil kombel Betti ükskord külma kimpus oluud ja kudda tedda surmuist ülles olli aratud. Kuñingas paki sedda asja wägga imeks ja küffis, kes Betti wänemad piddid ollema? Betti kostis puñetawa pahyega: m. ho issa nimi on Baron Allan Lenen. — „Kui nõnda?“ küffis ku- ningas: „siin Baroni tütar kaid lehma täpsamas?“ Betti kostis: „miñe wänemad on suure õnnetuse sees; kurjad inimesed on laebdust miñe issa peale tõstnuud,